

JACEK STEMPIEŃ*

Akademia Sztuki Wojennej, Warszawa, Polska

SYSTEM WSPARCIA PAŃSTWA-GOSPODARZA W MILITARNEJ I POZAMILITARNEJ CZĘŚCI SYSTEMU OBRONNEGO PAŃSTWA

HOST NATION SUPPORT SYSTEM IN THE MILITARY AND NON-MILITARY PART OF THE STATE'S DEFENSE SYSTEM

ABSTRAKT: Celem artykułu jest przedstawienie rozwiązań systemowych w ramach wsparcia wojsk sojuszniczych i organizacji, które są rozmieszczone, wykonują zadania lub przemieszczają się przez terytorium państwa-gospodarza (tzw. Host Nation Support – HNS), w czasie pokoju, sytuacji kryzysowych i wojny. W tym zakresie autor swoje rozważania oparł o obowiązujące rozwiązania prawno-organizacyjne. Zastosowano metody teoretyczne w postaci analizy, syntezy i porównania aktów prawnych i literatury przedmiotu. W badaniach wykorzystano również narzędzia wspierające zarządzanie procesami biznesowymi w oparciu o paradygmat zarządzania procesami BPMS. Wyniki badań wskazują na potrzebę weryfikacji przyjętych rozwiązań, zwłaszcza w kontekście prognozowanych zagrożeń bezpieczeństwa państwa.

SŁOWA KLUCZOWE: wsparcie państwa-gospodarza, stan nadzwyczajny, stan wojenny, ćwiczenia

ABSTRACT: The aim of the article is to present systemic solutions within the framework of support of allied forces and organizations that are deployed, perform tasks or move through the territory of the host nation (so-called Host Nation Support – HNS), in times of peace, crisis situations and war. In this respect, the author based his considerations on the applicable legal and organizational solutions. Theoretical methods were used in the form of analysis, synthesis and comparison of legal acts and literature on the subject. The research also used tools supporting business process management based on the BPMS process. The research results indicate the need to verify the solutions, especially in the context of forecasted threats to state security.

KEYWORDS: Host Nation Support, state of emergency, martial law, exercises

* **ppłk dr inż. Jacek STEMPIEŃ**, War Studies University, Warsaw, Poland

 <https://orcid.org/0000-0002-3806-9148> j.stempien@akademia.mil.pl

Copyright (c) 2025 Jacek Stempień. This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Share Alike 4.0 International License.

WPROWADZENIE

Sytuacja problemowa

Przyjęta w 2020 r. Strategia Bezpieczeństwa Narodowego zwraca uwagę między innymi na postępującą dekompozycję porządku międzynarodowego, która w sposób niekorzystny wpływa na środowisko bezpieczeństwa Polski, utrudniając realizację interesów narodowych i osiągnięcie celów strategicznych. Jednocześnie za najpoważniejsze zagrożenie uważa neoimperialną politykę władz Federacji Rosyjskiej, realizowaną również przy użyciu siły militarnej. Dowodem na powyższe są agresja na Gruzję, nielegalna aneksja Krymu oraz działania we wschodniej Ukrainie. W Strategii podkreślono również trwającą rozbudowę potencjału militarnego Federacji Rosyjskiej oraz prowadzone przez nią działania poniżej progu wojny (o charakterze hybrydowym), co sugeruje kontynuację polityki podważania obecnego ładu międzynarodowego.

Pełnoskalowa agresja Federacji Rosyjskiej na Ukrainę oraz eskalacja jej retoryki wobec państw członkowskich NATO potwierdziły zawarte w Strategii tezy, co tym bardziej determinuje potrzebę weryfikacji rozwiązań prawno-organizacyjnych Sojuszu w zakresie ewentualnego konfliktu polityczno-militarnego. W Polsce skutkuje to m.in. zmianami prawnymi, czego przykładem jest wejście w życie 23 kwietnia 2022 r. ustawy o obronie Ojczyzny (uchylającej jednocześnie 14 ustaw z tego zakresu i zmieniającej 79 innych ustaw). Ustawa skutkuje zmianami prawno-organizacyjnymi w obszarze obronności i bezpieczeństwa państwa (uchylając ustawę o powszechnym obowiązku obrony RP). Jedną z takich zmian jest likwidacja terenowych organów administracji wojskowej (TOAW) właściwych w sprawach operacyjno-obronnych oraz wojskowo-administracyjnych (wojewódzkich sztabów wojskowych oraz wojskowych komend uzupełnień). W ich miejsce powołano oddziały Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji, które jednakże nie przejęły wszystkich zadań TOAW, w tym związanych ze wsparciem przez państwo gospodarza (Host Nation Support – HNS). Tym samym wyeliminowane zostaje istotne ogniwo zapewniające sprawną współpracę cywilno-militarną w zakresie HNS, co w znacznym stopniu może utrudnić zabezpieczenie działań sojuszniczych wojsk na terenie kraju, zwłaszcza w przypadku przewidywanego konfliktu polityczno-militarnego (w przypadku działań wojennych liczyć się należy z masowym działaniem sojuszniczych pododdziałów/oddziałów). Przedmiotowa kwestia wymaga przeprowadzenia prac koncepcyjnych, a następnie wprowadzenia adekwatnych uregulowań prawnych oraz zmian organizacyjnych.

CELE BADAŃ

Cel główny badań

Celem badań jest przeprowadzenie analizy narodowych rozwiązań prawno-organizacyjnych wynikających z ratyfikowanych umów międzynarodowych w zakresie wsparcia państwa-gospodarza w kontekście prognozowanych zagrożeń bezpieczeństwa państwa.

Cele szczegółowe badań

W trakcie badań autor zdefiniował również cele szczegółowe, za które przyjął:

1. analizę aktów prawnych regulujących organizację HNS w Polsce pod kątem ewentualnych zmian systemowych w zakresie HNS,
2. przedstawienie struktury organizacyjno-funkcjonalnej HNS oraz wykazanie zasadności zastosowania nowoczesnych technologii do przeprowadzenia symulacji działań w zakresie HNS (w czasie P, K i W) w postaci dedykowanego ćwiczenia,
3. uzasadnienie potrzeby sprecyzowania zadań HNS dla poszczególnych elementów systemu obronnego państwa (w ramach podsystemów militarnego i niemilitarnego).

PROBLEMY BADAWCZE

Główny problem badawczy

Główny problem badawczy przyjął postać pytania: Jak obecne krajowe prawno-organizacyjne rozwiązania w zakresie wsparcia działań wojsk sojuszniczych przez państwo-gospodarza korelują z prognozowanymi zagrożeniami bezpieczeństwa państwa (ze szczególnym uwzględnieniem ewentualnego konfliktu polityczno-militarnego pomiędzy NATO a Federacją Rosyjską)?

Szczegółowe problemy badawcze

Szczegółowe problemy badawcze niniejszego opracowania zostały sformułowane w postaci poniższych pytań:

1. Jakie dokumenty międzynarodowe i narodowe normują zasady organizacji i realizacji zadań z zakresu wsparcia państwa-gospodarza?
2. Jaka jest obecnie struktura systemu wsparcia państwa-gospodarza w militarnej i pozamilitarnej części systemu obronnego państwa?
3. Jakich zmian systemowych należy dokonać celem zwiększenia efektywności działań z zakresu wsparcia państwa-gospodarza?

HIPOTEZY BADAWCZE

Hipoteza główna

Autor założył w procesie badawczym hipotezę główną w myśl której: Prognozowane scenariusze rozwoju sytuacji w regionie zakładają dalszą eskalację zagrożeń o charakterze militarnym z pełnoskalową wojną pomiędzy Federacją Rosyjską a państwami NATO włącznie. Dynamika zmian zachodzących w ostatniej dekadzie w środowisku bezpieczeństwa skutkowałą między innymi wprowadzeniem do porządku prawnego szeregu aktów prawnych, w tym ustaw o obronie Ojczyzny oraz o ochronie ludności i obronie cywilnej. Istnieje uzasadniona potrzeba weryfikacji obowiązujących rozwiązań prawno-organizacyjnych systemu bezpieczeństwa państwa, również w zakresie ewentualnego wsparcia wojsk własnych i sojuszniczych, które będą działać na terenie Rzeczypospolitej Polskiej w warunkach pokoju, kryzysu i wojny.

Hipotezy szczegółowe

Na etapie konceptualizacji badań autor zdefiniował również hipotezy szczegółowe, w myśl których:

1. Punktem odniesienia do problematyki Host Nation Support są przepisy międzynarodowe oraz przyjęte na ich podstawie narodowe rozwiązania prawne. Dokumentami normującymi HNS są zarówno traktaty i umowy międzynarodowe dwu- i wielostronne, w tym także porozumienia wykonawcze, jak również dokumenty Komitetu Wojskowego NATO, dokumenty standaryzacyjne NATO, Porozumienia Standaryzacyjne NATO - STANAG (w tym wprowadzające do użytku dokumenty doktrynalne) oraz Zalecenia Standaryzacyjne NATO – STANREC oraz normy sojusznicze. Struktur organizacyjne HNS uzależnione są od obowiązujących narodowych rozwiązań prawnych.
2. System wsparcia państwa-gospodarza wynika wprost z przyjętych przez Polskę jako członka NATO aktów prawa międzynarodowego. Dla sprawnego funkcjonowania HNS, bez względu na stan funkcjonowania państwa, niezbędne jest włączenie do systemu elementów militarnych i pozamilitarnych, z precyzyjnym określeniem relacji zachodzących pomiędzy poszczególnymi elementami.
3. Ze względu na dynamikę zmian w środowisku bezpieczeństwa istotnym jest zweryfikowanie obowiązujących rozwiązań prawno-organizacyjnych określających system HNS. Ze względu na ograniczenia czasu pokoju istotnym jest by w procesie weryfikacji przedmiotowego systemu wykorzystać dostępne metody i narzędzia w celu odwzorowania warunków zbliżonych do rzeczywistych.

METODY BADAWCZE

Pośród metod badawczych autor zastosował metodę podejścia systemowego, porównawczą metodę analityczną, wykładnię systemową i celowościową, analizę językową dokumentów źródłowych i metodę analizy i krytyki piśmiennictwa, analizę znaczeniową systemu pojęć, wnioskowanie, uogólnienie i analogię, abstrahowanie i klasyfikowanie. W toku badań, do odwzorowania elementów systemu i relacji zachodzących między nimi, wykorzystano również narzędzia wspierające zarządzanie procesami biznesowymi w oparciu o paradygmat zarządzania procesami BPMS.

PODSTAWY PRAWNE ORGANIZACJI I FUNKCJONOWANIA HNS

Wsparcie przez państwo-gospodarza – Host Nation Support (HNS), to cywilna i wojskowa pomoc udzielana przez państwo-gospodarza (państwo przyjmujące) w czasie pokoju, sytuacji kryzysowych i wojny wojskom sojuszniczym i organizacjom, które są rozmieszczone, wykonują zadania lub przemieszczają się przez terytorium państwa-gospodarza. Podstawę takiej pomocy stanowią porozumienia zawarte pomiędzy stosownymi władzami państwa-gospodarza i państwami wysyłającymi oraz/lub NATO.

Celem HNS jest udzielenie wsparcia w postaci środków materialowych, urządzeń i usług, włączając w to ochronę rejonu działań oraz wsparcie administracyjne, dowódcom NATO oraz państwu wysyłającemu narodowe siły zbrojne do zadań poza granice, zgodnie z wynegocjowanymi porozumieniami pomiędzy państwami wysyłającymi i NATO a rządami państw przyjmujących.

Dokumentami międzynarodowymi regulującymi przygotowanie, realizację i rozliczanie wsparcia udzielonego przez państwo-gospodarza są:

- traktaty i umowy międzynarodowe dwu- i wielostronne, w tym także porozumienia wykonawcze;
- dokumenty Komitetu Wojskowego NATO;
- dokumenty standaryzacyjne NATO:
  - Porozumienia Standaryzacyjne NATO (STANAG), w tym wprowadzające do użytku dokumenty doktrynalne,
  - Zalecenia Standaryzacyjne NATO (STANREC),
  - normy sojusznicze.

Do kluczowych aktów prawa międzynarodowego regulującego kwestie organizacji i funkcjonowania HNS w Polsce zaliczyć można:

- DNSDT-Polska. Porozumienie Techniczne dotyczące wsparcia Państwa Przyjmującego dla JFTC. Bydgoszcz.2008.05.16. (umowa międzynarodowa z dnia 16 maja 2008 r.)¹;
- NDSSwE-Polska. Porozumienie w sprawie wsparcia bazy 3. Batalionu Łączności NATO (3NSB) zlokalizowanej w garnizonie Bydgoszcz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Warszawa.2015.10.29. oraz w SHAPE.2015.11.18. (umowa międzynarodowa z dnia 18 listopada 2015 r.)²;
- Umowa Wsparcia Garnizonu (GSA) zawarta między Ministrem Obrony Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej a Dowództwem Naczelnego Sojuszniczego Dowódcy Transformacji dotycząca Wsparcia Bazy Centrum Szkolenia Sił Połączonych NATO. Bydgoszcz.2022.07.21 (umowa międzynarodowa z dnia 21 lipca 2022 r.)³.

W krajowym systemie prawnym dokumentami regulującymi obszar wsparcia przez państwo-gospodarza są:

- ustawy;
- umowy międzynarodowe;
- rozporządzenia;
- zarządzenia, decyzje, rozkazy;
- narodowe dokumenty doktrynalne⁴.

Najistotniejsze akty prawa krajowego poruszające problematykę HNS to:

¹ M.P.2010.93.1072.

² M.P.2016.566.

³ M.P.2022.1106.

⁴ Stosując postanowienia wymienionych wyżej dokumentów należy mieć na uwadze relacje zachodzące między międzynarodowym oraz krajowym systemem prawnym. Umowy międzynarodowe ratyfikowane za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie mają pierwszeństwo przed narodowymi aktami prawnymi, jeżeli zapisów tych aktów prawnych nie da się pogodzić z postanowieniami umowy.

- Ustawa z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zasady ich przemieszczania się przez to terytorium oraz zasady udzielania pomocy wojskom sojusznicznym i organizacjom międzynarodowym⁵;
- Ustawa z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny⁶;
- rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 listopada 2000 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu zakwaterowania wojsk obcych i ich personelu cywilnego, przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej⁷;
- rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie Komisji do rozpatrywania roszczeń z tytułu szkód wyrządzonych przez wojska obce⁸;
- rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 11 sierpnia 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu ponoszenia i regulowania opłat za świadczenia zdrowotne udzielane żołnierzom wojsk obcych i ich personelowi cywilnemu⁹;
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 2000 r. w sprawie sposobu obliczania i rozliczania opłat wnoszonych przez wojska obce w związku z udostępnieniem im poligonów wojskowych¹⁰;
- postanowienie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 26 czerwca 2023 r. w sprawie wydania zgody na pobyt komponentu Sił Zbrojnych Stanów Zjednoczonych Ameryki, komponentu Sił Zbrojnych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz komponentu Sił Zbrojnych Kanady na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej¹¹;
- zarządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 9 sierpnia 2022 r. w sprawie powołania Pełnomocnika Ministra Klimatu i Środowiska do spraw HNS (Host Nation Support) oraz Zastępcy Pełnomocnika do spraw HNS¹²;
- zarządzenie nr 13 Ministra Infrastruktury z dnia 11 lipca 2022 r. w sprawie wyznaczenia Pełnomocnika ds. HNS¹³;
- decyzja nr 178/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 31 grudnia 2018 r. w sprawie wydawania zgody na przemieszczanie się wojsk obcych transportem lądowym przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej¹⁴;
- decyzja nr 113/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 7 września 2018 r. w sprawie wydawania zgody na pobyt wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej¹⁵;

⁵ Dz.U.2023.807.

⁶ Dz.U.2022.2305.

⁷ Dz.U.2016.1735.

⁸ Dz.U.2015.256.

⁹ Dz.U.2005.160.1357.

¹⁰ Dz.U.2000.120.1282.

¹¹ M.P.2023.623.

¹² Dz.Urz.MKiŚ.2022.39.

¹³ Dz.Urz.MI.2022.22.

¹⁴ Dz.Urz.MON.2019.1.

¹⁵ Dz.Urz.MON.2018.141.

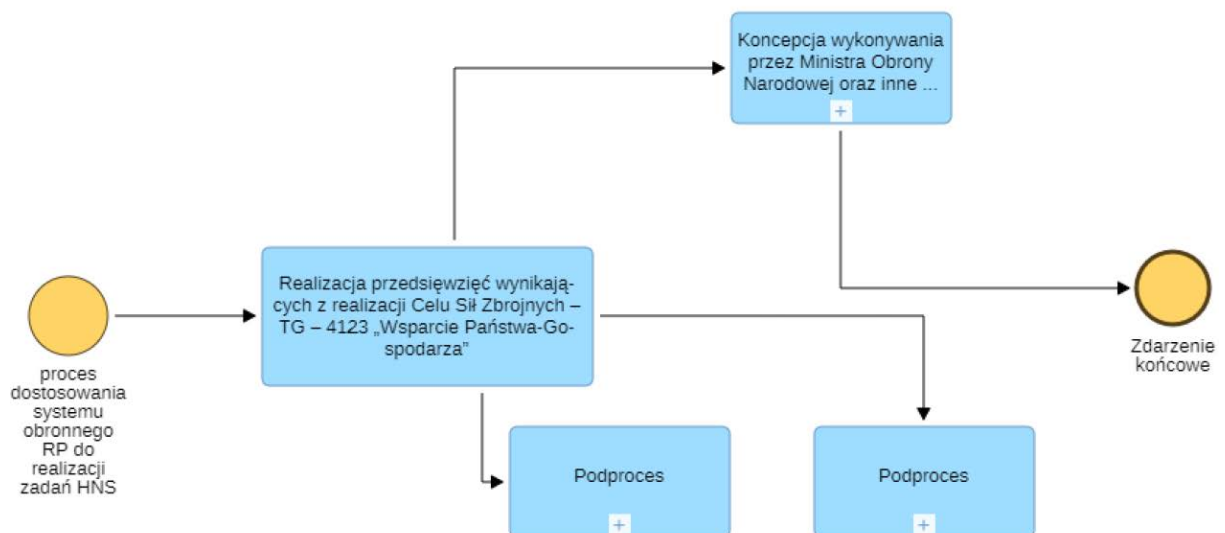
- zarządzenie nr 24 Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 9 czerwca 2023 r. w sprawie funkcjonowania systemu wsparcia przez państwo-gospodarza (HNS) i realizacji celów NATO dla Rzeczypospolitej Polskiej wykonywanych w ramach współpracy cywilno-wojskowej (CIMIC)¹⁶;
- zarządzenie nr 37 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie wyznaczenia Punktu Kontaktowego HNS (Host Nation Support) w Ministerstwie Sportu i Turystyki¹⁷.

STRUKTURA SYSTEMU HNS W POLSCE

Proces dostosowania systemu obronnego RP do realizacji zadań HNS zapoczątkowany został realizacją przedsięwzięć wynikających z realizacji Celu Sił Zbrojnych – TG – 4123 „Wsparcie Państwa-Gospodarza”. Problematyce HNS nadano wysokie znaczenie, co miało odzwierciedlenie w pracach podjętych w celu budowy systemu HNS. Dla jego zrealizowania niezbędne było zaangażowanie zarówno RON jak i resortów cywilnych. Zasadnicze decyzje w tym zakresie, podjęte zostały podczas posiedzenia Rady Ministrów w dniach 17 i 18 lipca 2001 r. Zawarte zapisy w Protokole Ustaleń Nr 28/2001-10-23 zapisy miały źródło w opracowanej „Koncepcji wykonywania przez Ministra Obrony Narodowej oraz inne organy administracji rządowej i samorządowej zadań wynikających z obowiązków państwa-gospodarza w zakresie wsparcia wojsk sojuszniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej” oraz w „Strategii Bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej” z 2000 r. W latach 2001–2015 w szeregu ustaw i rozporządzeniach wprowadzono problematykę HNS w ramach przygotowań obronnych państwa (rysunek 1 przedstawia proces dostosowania systemu obronnego RP do realizacji zadań HNS).

Rys. 1.

Proces dostosowania systemu obronnego RP do realizacji zadań HNS

Źródło: opracowanie własne z wykorzystaniem notacji BPMN (Business Process Model and Notation).

Organizacja narodowego systemu HNS oparta jest o elementy systemu obronnego RP, z którego można wyodrębnić dwa podsystemy – militarny i pozamilitarny. Z przeprowadzonych analiz

¹⁶ Dz.Urz.MPiPS.2023.24.

¹⁷ Dz.Urz.MSiT.2022.39.

w zakresie aktorów biorących udział w HNS w sposób jednoznaczny wynika, że głównymi aktorami są Minister Obrony Narodowej oraz Szef Zarządu Logistyki – P4 SG WP, który sprawuje w imieniu Ministra nadzór w resorcie nad organizacją i koordynacją zadań wynikających z obowiązków państwo-gospodarza. Analiza wykazała również, że dla sprawnego funkcjonowania HNS szczególne znaczenie mają tzw. Punkty Kontaktowe HNS (zarówno etatowe, jak i nieetatowe).

W skład podsystemu militarnego wchodzi:

- Szef Zarządu Logistyki - P4 – odpowiedzialny za organizowanie i koordynowanie funkcjonowania systemu HNS. Szef Zarządu Logistyki - P4 pełni funkcję Pełnomocnika Ministra Obrony Narodowej do Spraw HNS, zwanego dalej „Pełnomocnikiem MON ds. HNS”, w zakresie:
  - reprezentowania Ministra Obrony Narodowej w sprawach dotyczących wsparcia przez państwo-gospodarza na forum międzynarodowym i krajowym;
  - przedstawiania Ministrowi Obrony Narodowej propozycji rozwiązań dotyczących organizacji i funkcjonowania systemu HNS;
  - planowania, organizacji i monitorowania funkcjonowania systemu HNS w resorcie obrony narodowej;
  - koordynacji współpracy między resortem obrony narodowej a układem pozamilitarnym państwa, w celu racjonalnego wykorzystywania zasobów obronnych na potrzeby realizacji wsparcia przez państwo-gospodarza;
  - utrzymania współpracy z państwami, organizacjami i instytucjami międzynarodowymi w obszarze HNS;
  - pełnienia funkcji Centralnego Punktu Kontaktowego HNS (CPK HNS);
  - inicjowania i koordynacji przygotowania projektów aktów prawnych oraz innych dokumentów w zakresie problematyki regulowanej decyzją;
  - koordynacji funkcjonowania Punktów Kontaktowych HNS (PK HNS), w komórkach i jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej oraz inicjowania tworzenia takich struktur w jednostkach układu pozamilitarnego państwa (również prowadzenie ich ewidencji oraz współuczestniczenie w określaniu ich zadań);
  - organizowania i utrzymania systemu gromadzenia i aktualizacji danych o zasobach obronnych państwa przewidywanych do wydzielenia na potrzeby realizacji zadań wsparcia przez państwo-gospodarza oraz prowadzenie Centralnej Bazy Danych na potrzeby systemu HNS (CBD HNS), umożliwiającą utrzymywanie i przetwarzanie zgromadzonych danych;
  - określania zadań realizowanych w obszarze HNS przez terenowe organy administracji wojskowej¹⁸ w zakresie współdziałania z komórkami i jednostkami organizacyjnymi resortu obrony narodowej oraz organami administracji publicznej na terenie województw¹⁹;

¹⁸ Przedmiotowe terenowe organy administracji wojskowej, tj. WSzW i WKU, przestały funkcjonować z chwilą wejścia w życie ustawy o obronie Ojczyzny (11.03.2022), a powstałe wojskowe centra rekrutacyjne nie przejęły zadań związanych z HNS (na obecną chwilę brak uregulowań prawnych w tym zakresie).

¹⁹ Pełnomocnik Ministra Obrony Narodowej do Spraw HNS pełni również funkcję Przewodniczącego Narodowego Komitetu Koordynacyjnego HNS (podmiot kolegialny). Do zadań przewodniczącego NKK HNS należy: zwoływanie Komitetu;

- Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódca Wojsk Obrony Terytorialnej, Szef Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych oraz inni dyrektorzy (dowódcy, szefowie, komendanci) komórek i jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej ustawowo posiadają tożsame kompetencje, które obejmują:
  - współdziałanie z Pełnomocnikiem MON ds. HNS w zakresie organizowania i utrzymywania w gotowości do działania systemu HNS;
  - wyznaczanie i utrzymanie PK HNS w podległych im komórkach i jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej, przez które zapewniają realizację zadań wsparcia przez państwo-gospodarza;
  - zapewnianie gromadzenia, utrzymywania i przekazywania na potrzeby CBD HNS informacji niezbędnych do zapewnienia realizacji zadań HNS, pozostających we właściwościach podległych im komórek i jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej;
  - zapewnianie warunków umożliwiających wzajemną współpracę i wymianę informacji, a także realizację zadań przez podległe struktury w ramach systemu HNS;
  - współdziałanie z jednostkami układu pozamilitarnego państwa przy planowaniu, organizowaniu i podczas realizacji zadań wsparcia przez państwo-gospodarza;
  - współuczestniczenie w opracowywaniu projektów dokumentów normujących funkcjonowanie systemu HNS i porozumień międzynarodowych niezbędnych do realizacji zadań wsparcia przez państwo-gospodarza;
- Dyrektor Departamentu Strategii i Planowania Obronnego współpracuje z Pełnomocnikiem MON ds. HNS w ramach pozamilitarnych przygotowań obronnych w obszarze HNS;
- Szef Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych odpowiada za:
  - kierowanie procesem planowania i realizacji zadań wynikających z pełnienia funkcji państwa-gospodarza i państwa wysyłającego przez podległe jednostki wojskowe;
  - rozliczanie wsparcia udzielonego sojusznikom siłom zbrojnym i organizacjom międzynarodowym w ramach systemu HNS;
  - rozliczanie wsparcia otrzymanego przez jednostki organizacyjne resortu obrony narodowej uczestniczące w przedsięwzięciach poza granicami państwa w zakresie swojej właściwości;
  - udzielanie pomocy sojusznikom siłom zbrojnym i organizacjom międzynarodowym w ustalaniu źródeł zaspokajania potrzeb oraz negocjowaniu umów na dostawy środków materiałowych i usług.
- Dyrektor Departamentu Kontroli zapewnia warunki do monitorowania realizacji postanowień decyzji, jak też wykonywania zadań wynikających z funkcjonowania systemu HNS, uwzględniając tę problematykę w prowadzonych kontrolach.

---

przewodniczenie pracom Komitetu; opracowanie Regulaminu NKK HNS regulującego zakres i tryb pracy Komitetu; przedstawianie Ministrowi Obrony Narodowej wniosków z prac Komitetu.

Przewodniczącemu Narodowego KK HNS przysługuje również prawo zapraszania do prac Komitetu przedstawicieli innych instytucji i jednostek organizacyjnych pełniących ważną rolę w realizacji zadań HNS.

Warto w tym miejscu zwrócić uwagę, że do wejścia w życie ustawy o obronie Ojczyzny w podsystemie militarnym występowały również Terenowe Organy Administracji Wojskowej, tj. Wojewódzkie Sztaby Wojskowe i Wojskowe Komendy Uzuppełnień.

W zakresie HNS Szefowie Wojewódzkich Sztabów Wojskowych odpowiadali za:

- współdziałanie z wojewodą w planowaniu przedsięwzięć obronnych w aspektach dotyczących realizacji zadań HNS;
- planowanie i uzgadnianie z organami terenowej administracji publicznej wykorzystania pozamilitarnych zasobów obronnych województwa do wsparcia sojusznicznych sił zbrojnych i organizacji międzynarodowych;
- pozyskiwanie, gromadzenie, utrzymywanie i przekazywanie na potrzeby CBD HNS informacji o zasobach obronnych województwa możliwych do wykorzystania na potrzeby HNS;
- koordynację współpracy między jednostkami organizacyjnymi resortu obrony narodowej a jednostkami układu pozamilitarnego państwa, w zakresie realizacji zadań HNS, w obszarze odpowiedzialności terytorialnej.

W przypadku podsystemu pozamilitarnego w systemie HNS kluczową rolę odgrywają ministrowie przez podległe ministerstwa, podporządkowane i nadzorowane jednostki organizacyjne oraz przedsiębiorców, dla których są organami założycielskimi, a także wojewodowie przez urzędy wojewódzkie, podporządkowane i nadzorowane jednostki organizacyjne oraz przedsiębiorców, dla których są organami założycielskimi, a ponadto poprzez organy samorządu terytorialnego, organizacje społeczne oraz przedsiębiorców niebędących jednostkami organizacyjnymi podporządkowanymi lub nadzorowanymi przez ministrów. W zakresie HNS:

- ujmują problematykę HNS w procesie planowania i realizacji pozamilitarnych przygotowań obronnych państwa;
- współdziałają w zakresie gromadzenia, przetwarzania, aktualizowania i wymiany informacji zawartych w CBD HNS;
- biorą udział w opracowywaniu i negocjowaniu umów oraz porozumień HNS w obszarze wynikającym z zakresu ich właściwości;
- udzielają uzgodnionego wsparcia, a także utrzymują w gotowości do działania zadeklarowane siły i środki na potrzeby wojsk sojusznicznych i organizacji międzynarodowych;
- wyznaczają w swoich urzędach Punkty Kontaktowe HNS (PK HNS) jako etatowe albo nieetatowe komórki pełniące funkcję koordynatora zadań HNS i odpowiadają za szkolenie ich obsad w zakresie HNS.

Do zadań pełnomocnika (ministra, wojewody) ds. HNS należy:

- reprezentowanie odpowiednio ministra albo wojewody w sprawach dotyczących HNS na forum międzynarodowym i krajowym;

- przedstawianie odpowiednio ministrowi albo wojewodzie propozycji rozwiązań dotyczących realizacji zadań w zakresie HNS przez ministerstwo, urząd wojewódzki i podległe im jednostki organizacyjne;
- planowanie, organizowanie i monitorowanie realizacji zadań w zakresie HNS odpowiednio w ministerstwie albo urzędzie wojewódzkim i podległych im jednostkach organizacyjnych;
- koordynowanie współpracy między odpowiednio ministerstwem albo urzędem wojewódzkim a Ministerstwem Obrony Narodowej w celu racjonalnego wykorzystywania zasobów obronnych na potrzeby realizacji HNS;
- inicjowanie i koordynowanie przygotowania odpowiednio w ministerstwie albo w urzędzie wojewódzkim projektów aktów prawnych oraz innych dokumentów w zakresie problematyki HNS;
- koordynowanie funkcjonowania PK HNS odpowiednio w ministerstwie albo urzędzie wojewódzkim i podległych im jednostkach organizacyjnych;
- koordynowanie odpowiednio w ministerstwie albo urzędzie wojewódzkim gromadzenia, przetwarzania, aktualizowania i wymiany informacji na potrzeby CBD HNS.

Istotną rolę w zakresie HNS odgrywa również Straż Graniczna, a pełnomocnikiem Komendanta Głównego Straży Granicznej do spraw planowania i realizacji zadań wsparcia państwa – gospodarza jest dyrektor Zarządu Granicznego Komendy Głównej Straży Granicznej). Ponadto w Komendzie Głównej Straży Granicznej tworzy się Punkt Kontaktowy HNS KGSG, w którego skład wchodzi wyznaczeni funkcjonariusze Zarządu Granicznego Komendy Głównej Straży Granicznej.

Również Inspekcja Transportu Drogowego ramach realizacji zadań HNS tworzy Punkt Kontaktowy HNS Głównego Inspektora. Punktem Kontaktowym HNS Głównego Inspektora jest kierujący Gabinetem Głównego Inspektora realizujący zadania przy pomocy komórki właściwej do spraw obronnych. Do zadań Punktu Kontaktowego HNS Głównego Inspektora należą w szczególności:

- koordynacja realizacji zadań wynikających z obowiązków państwa-gospodarza HNS w Inspektoracie;
- współpraca, w tym wymiana informacji z punktem kontaktowym urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw transportu oraz punktami kontaktowymi organów i jednostek podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw transportu²⁰.

Poza wymienionymi podmiotami kompetentnymi w sprawach HNS w systemie funkcjonuje również Narodowy Komitet Koordynacyjny HNS (NKK HNS), do którego zadań należą analiza i ocena HNS, a także przedstawianie wniosków i rekomendacji Radzie Ministrów za pośrednictwem Ministra Obrony Narodowej. NKK HNS jest organem kolegialnym, w skład którego wchodzi pełnomocnicy ministrów i wojewodów ds. HNS. Posiedzenie NKK HNS odbywa się w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz w roku. Przewodniczącym NKK HNS jest pełnomocnik Ministra Obrony Narodowej ds. HNS. Do zadań przewodniczącego NKK HNS należą:

²⁰ W ramach realizacji zadań HNS, Inspektorat może realizować inne zadania zlecone przez ministra właściwego do spraw transportu.

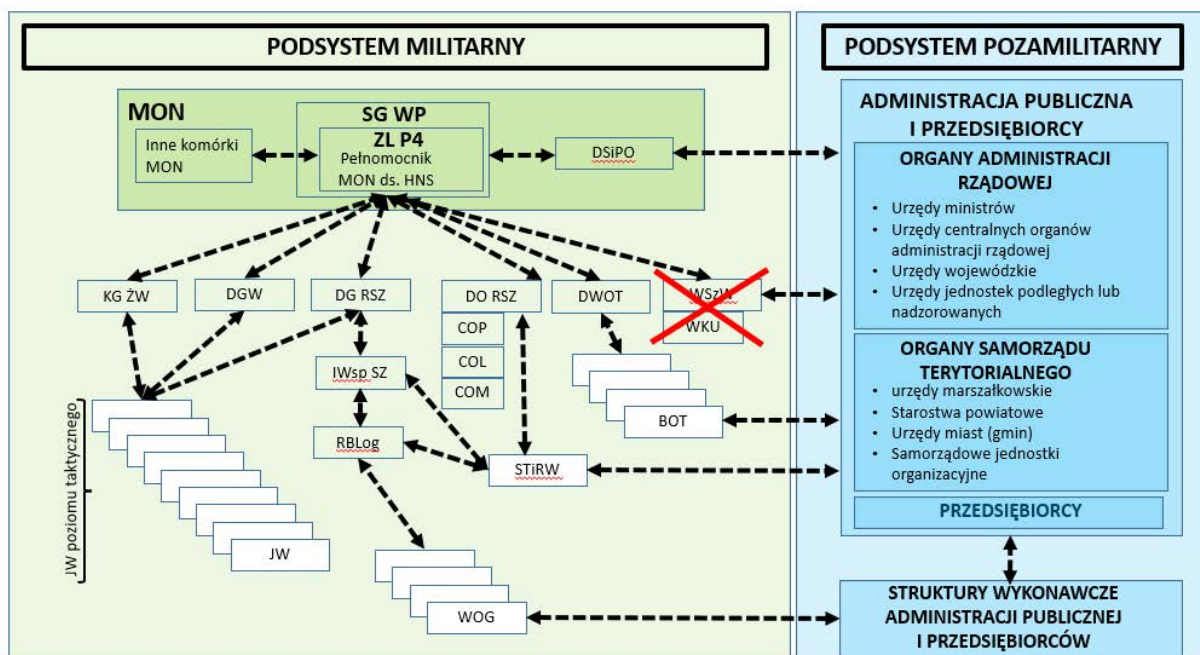
- zwoływanie Komitetu;
- przewodniczenie pracom Komitetu;
- opracowanie Regulaminu NKK HNS regulującego zakres i tryb pracy Komitetu;
- przedstawianie Ministrowi Obrony Narodowej wniosków z prac Komitetu.

Przewodzącemu NKK HNS przysługuje prawo zapraszania do prac Komitetu przedstawicieli innych instytucji i jednostek organizacyjnych pełniących ważną rolę w realizacji zadań HNS.

Na rysunkach 2 i 3 przedstawiono graficzne struktury odpowiedzialnej za HNS po wejściu w życie zapisów Ustawy o obronie Ojczyzny.

Rys. 2.

Aktorzy i zasadnicze relacje współdziałania systemu HNS po 11.03.2022 r.

Źródło: opracowanie własne

- organy administracji państwowej są zobowiązane do wykonywania przedsięwzięć przygotowawczych, zapewniających sprawne spełnianie przez Rzeczpospolitą Polską obowiązków państwa-gospodarza;
- ministrowie kierujący właściwymi działami administracji rządowej i wojewodowie są zobowiązani do wykonywania czynności przygotowawczych, planistycznych i sprawowania nadzoru nad funkcjonowaniem elementów narodowych zasobów obronnych przewidzianych do realizacji zadań HNS.

REKOMENDACJE W ZAKRESIE ZMIAN ORGANIZACYJNO-FUNKCJONALNYCH HNS

Turbulentne środowisko bezpieczeństwa determinuje potrzebę zmian w poszczególnych podsystemach systemu bezpieczeństwa państwa, w tym w podsystemie obronnym państwa. Nowe regulacje prawne rzutują, w mniejszym lub większym stopniu, na wszystkie obszary funkcjonalne systemu. Zasadnym zatem staje się potrzeba zweryfikowania nowych rozwiązań w oparciu o sprawdzone metody celem potwierdzenia poprawności funkcjonowania poszczególnych podsystemów, jak i całości systemu. Zmiany organizacyjne w SZRP wynikające z wejścia w życie Ustawy o obronie Ojczyzny powodują potrzebę dokonania dogłębnej analizy szeregu aktów prawnych, w tym wykonawczych regulujących funkcjonowanie systemu obrony państwa. Jednym z obszarów wymagających weryfikacji jest HNS.

Wyniki wstępnych badań przeprowadzonych w oparciu o dokumenty normatywne wskazują na powstanie luk w systemie HNS. Celem potwierdzenia (lub sfalsyfikowania) wyników badań należy według autora przeprowadzić kompleksową analizę aktów prawnych (ustawodawczych i wykonawczych, w tym rozporządzeń, zarządzeń, decyzji, procedur itp.), a następnie przygotować i przeprowadzić badania empiryczne w postaci eksperymentu (w formie ćwiczenia, względnie serii ćwiczeń) na realnym systemie HNS (w miarę zapewnienia warunków zbliżonych do realnych). Wyniki eksperymentu będą stanowiły asumpt do przeprowadzenia stosownych zmian w systemie HNS.

Pozwoli to na kompleksowe sprawdzenie funkcjonowania HNS (w tym poszczególnych elementów składowych systemu) w oparciu o obowiązujący stan prawny. Dokonanie przedmiotowej weryfikacji systemu HNS w warunkach pokojowych powinno zakładać różne stany funkcjonowania państwa – P, K i W. Pozwoli to na identyfikację możliwych zakłóceń funkcjonowania systemu HNS i zdefiniowanie przyczyn niepożądanego stanu rzeczy, a tym samym umożliwi opracowanie i wdrożenia czynności naprawczych celem dostosowania systemu HNS do rzeczywistych warunków (względnie przygotowania do zmian w przypadku prognozowanych warunków w otoczeniu bliższym i dalszym). Założyć przy tym można, że realizacja badań nie będzie wymagała dużych nakładów finansowych, zwłaszcza w kontekście zakładanych korzyści.

Według autora można zidentyfikować potencjalne zagrożenia dla realizacji przedstawionych przedsięwzięć wśród których do najistotniejszych zaliczyć można:

- zmienne środowisko bezpieczeństwa wynikające z rozwijających się konfliktów polityczno-militarnych, które skutkować może niechęcią decydentów do dokonywania zmian systemowych;
- próby ukrycia faktycznego (niepożądanego) stanu HNS przez wskazanie przez podmioty decyzyjne ekspertów z intencją niewykazywania uchybień w krajowych rozwiązaniach prawno-organizacyjnych HNS;
- niechęć osób funkcyjnych odpowiedzialnych za organizację HNS do uczestnictwa w symulacji działań, która może wynikać z obawy o negatywną ocenę;
- skomplikowany proces naprawczy w przypadku rekomendacji potrzeby zmian w aktach prawa wykonawczego (może to dotyczyć szeregu podmiotów, również będących w podporządkowaniu różnych działów administracji rządowej);
- brak bezpośredniego przełożenia w ramach podległości służbowej na niższych poziomach, zwłaszcza w przypadku administracji samorządowej.

Prawdopodobieństwo wystąpienia wskazanych zagrożeń zdefiniowane zostało przez autora w przedziale od umiarkowanego do wysokiego, ale skutki w przypadku ich wystąpienia mogą powodować odwlekanie w czasie realizacji działania²¹.

Aby zmniejszyć ryzyko i przygotować się na ewentualne zagrożenia, proponowane są działania takie jak: identyfikacja podmiotu decyzyjnego, transparentność działania w tym podkreślenie korzyści wynikających z działania (w tabeli 1 przedstawiono zdefiniowane działania, podmioty odpowiedzialne i zaangażowane w ich realizację oraz wybrane oczekiwane efekty).

Tabela 1

Zmiany w HNS – wybrane działania, podmioty odpowiedzialne i oczekiwane efekty

Nr.	Działanie	Podmiot odpowiedzialny	Przewidywany efekt
		Podmioty wspierające	
1	Analiza aktów prawnych regulujących organizację HNS w Polsce pod kątem ewentualnych zmian systemowych w zakresie HNS	Minister ON Szef SG, pełnomocnik Ministra ON ds. HNS), Oddział IiHNS ZL-P4, DSiPO MON, DP MON - PK	<ul style="list-style-type: none"> • kwerenda obowiązujących aktów prawnych; • weryfikacja zgodności aktów prawnych w zakresie HNS; • weryfikacja zakresu kompetencji elementów systemu; • zdefiniowanie relacji pomiędzy elementami systemu.

²¹ W skrajnym przypadku możliwe jest też całkowite zarzucenie działań, zagrożeniem mniejszym – odwlekanie w czasie podjęcie decyzji o przystąpieniu do realizacji zadania.

2	Przeprowadzenie symulacji działań w zakresie HNS (w czasie P, K i W) w postaci dedykowanego ćwiczenia (serii ćwiczeń)	Pełnomocnik Ministra ON ds. HNS Oddział liHNS ZL-P4, DORSZ -J4 - Oddział TriHNS, DG RSZ- ZPL-J4	<ul style="list-style-type: none"> • sprawdzenie systemu w różnych stanach funkcjonowania państwa (sprawności systemu); • sprawdzenie stopnia przygotowania poszczególnych elementów systemu do realizacji zadań; • sprawdzenie więzi informacyjnych (a w przypadku braku relacji zdefiniowanie „białych plam”); • sprawdzenie przepływu informacji pomiędzy elementami systemu.
3	Aktualizacja aktów prawnych (w tym również wykonawczych) w zakresie HNS	Rada Ministrów Minister ON, Pełnomocnik Ministra ON ds. HNS, Szef SG	<ul style="list-style-type: none"> • nowelizacja ustaw oraz przepisów wykonawczych; • aktualizacja wytycznych do planów, procedur, instrukcji, itp.; • wdrożenie w życie na poszczególnych poziomach zmian wynikających ze zmian legislacyjnych.
4	Sprecyzowanie zadań HNS dla poszczególnych elementów systemu obronnego państwa (w ramach podsystemów militarnego i niemilitarnego)	Minister ON Szef SG, pełnomocnik Ministra ON ds. HNS), Oddział liHNS ZL-P4, DSiPO MON	<ul style="list-style-type: none"> • przeprowadzenie zmian w strukturze organizacyjnej systemu HNS ; • zredefiniowanie zadań dla poszczególnych elementów systemu HNS.

Źródło: opracowanie własne

Przedstawione powyżej działania powinny mieć charakter cykliczny, a częstotliwość przeprowadzenia poszczególnych przedsięwzięć powinna być uzależniona od potrzeb. Według autora ćwiczenia (względnie rozbudowane dedykowane epizody w ćwiczeniach dowódczo-sztabowych) powinny być wprowadzone do programów ćwiczeń w Siłach Zbrojnych RP i stanowić ich obowiązkowy element.

PODSUMOWANIE

Niniejszy artykuł autor poświęcił problematyce wsparcia wojsk sojusznicych i organizacji, które są rozmieszczone, wykonują zadania lub przemieszczają się przez terytorium państwa-gospodarza (tzw. Host Nation Support – HNS) w czasie pokoju, sytuacji kryzysowych i wojny. W tym zakresie autor oparł swoje rozważania o obowiązujące rozwiązania prawno-organizacyjne. Zastosowano metody teoretyczne w postaci analizy, syntezy i porównania aktów prawnych i literatury przedmiotu. W badaniach wykorzystano również narzędzia wspierające zarządzanie procesami biznesowymi w oparciu o paradygmat zarządzania procesami BPMS.

Autor zdefiniował dwa podstawowe czynniki rzutujące na potrzebę weryfikacji i ewentualnych zmian organizacyjno-funkcjonalnych HNS. Do przedmiotowych czynników zaliczył wprowadzenie do porządku prawnego Ustawy o obronie Ojczyzny oraz agresywną politykę prowadzoną przez Federację Rosyjską. W pierwszym przypadku – Ustawy o obronie Ojczyzny – szczególnie istotne są wywołane przez jej wprowadzenie zmiany w innych przepisach prawa (skutkujące

m.in. potrzebą nowelizacji lub wręcz uchyleciem, jak w przypadku Ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej). Przywołane zmiany skutkują m.in. zakłóceniami w strukturze organizacyjno-funkcjonalnej, przykładowo poprzez likwidację elementów systemu i brak przypisania ich funkcji (zadań) innym podmiotom (przykładem są zlikwidowane Terenowe Organy Administracji Wojskowej). W przypadku drugim autor zwrócił uwagę na wzrost napięcia międzynarodowego skutkujący znaczącym zwiększeniem prawdopodobieństwa wystąpienia regionalnego konfliktu polityczno-militarnego pomiędzy Federacją Rosyjską a państwami członkowskimi NATO. Determinuje to potrzebę zapewnienia sprawnego zabezpieczenia ruchu wojsk sojuszniczych na flankę wschodnią, tym samym zweryfikowania rozwiązań w zakresie HNS²².

Autor zaproponował czterostopniowe działania polegające na weryfikacji stanu prawnego w przedmiotowym zakresie, wykonanie eksperymentu (serii eksperymentów) z wykorzystaniem symulacji komputerowych, nowelizacji przepisów prawa w oparciu o otrzymane wyniki eksperymentu oraz dokonanie zmian strukturalnych HNS (odpowiadających przewidywanym potrzebom).

Reasumując, agresywna retoryka Federacji Rosyjskiej i przewidywana eskalacja jej działań w regionie determinuje potrzebę zmian systemu obronnego państwa i dotyczy to zarówno podsystemów militarnego, jak i niemilitarnego, w tym w obszarach związanych z HNS.

---

²² Według części ekspertów współczesne rozwiązania w zakresie HNS mogą być nieadekwatne do ewentualnej skali potrzeb.

BIBLIOGRAFIA / REFERENCES LIST

PIŚMIENNICTWO / LITERATURE

- Byłeń S., *Rola i zadania państwa gospodarza w integracji systemu bezpieczeństwa narodowego*, Difin, Warszawa 2024.
- Byłeń S., Chrobak R., *Wybrane przykłady wsparcia przez państwo gospodarza w Polsce w nowych uwarunkowaniach geopolitycznych*, „Gospodarka Materiałowa & Logistyka” 2019.
- Grała, D., *Zabezpieczenie logistyczne wojsk w operacjach wielonarodowych*, Akademia Sztuki Wojennej, Warszawa 2016.
- Grygolec W., Kościuk L., *Bezpieczeństwo militarne państwa. Pojęcia, uwarunkowania, polityka*, MON, Warszawa 1998.
- Lis, A., *Miejsce i rola Inspektoratu Wsparcia SZ w realizacji zadań HNS*, „Biuletyn Informacyjny Zarządu Okręgowego Towarzystwa Wiedzy Obronnej w Bydgoszczy” 2009, nr 2.
- Majchrzak D., *Teoretyczne i praktyczne aspekty bezpieczeństwa militarnego Rzeczypospolitej Polskiej. Czynniki bezpieczeństwa militarnego Polski. Wojna w Ukrainie*, [w:] „Wiedza Obronna” tom 282, nr 1, Akademia Sztuki Wojennej, Warszawa 2023.
- Marszałek M., Gębska M., Majchrzak D., *Podstawy bezpieczeństwa międzynarodowego. Wymiar militarny i konfliktów zbrojnych. Część 1*, Difin, Warszawa 2020.
- Miler, A., *Narodowe Aspekty Host Nation Support*, „Zeszyty Naukowe Akademii Marynarki Wojennej”, Rok LI NR 2(181), Gdynia 2010.
- Pawlisiak M. (red.), *Mobilność wojskowa wyznacznikiem bezpieczeństwa logistycznego w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2022.
- Pawłowski J., Zdrowski B., Kulickowski M. (red.), *Słownik terminów z zakresu bezpieczeństwa*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2020.
- Stańczyk K. (red.), *Potencjał obronny Rzeczypospolitej Polskiej*, PWN, Warszawa 2019.
- Śmiałek W. (red.), *Bezpieczeństwo militarne w ujęciu narodowym i międzynarodowym*, Wojskowa Akademia Techniczna, Warszawa 2020.

ŹRÓDŁA / SOURCES

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, uchwalona przez Zgromadzenie Narodowe w dniu 2 kwietnia 1997 r., przyjęta przez Naród w referendum konstytucyjnym w dniu 25 maja 1997 r., podpisana przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 16 lipca 1997 r., Dziennik Ustaw 1997 nr 78, poz. 483.
- Ustawa z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zasady ich przemieszczania się przez to terytorium oraz zasady udzielania pomocy wojskom sojusznicznym i organizacjom międzynarodowym.
- Ustawa o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej z 21 XI 1967 roku z późn. zm. Dziennik Ustaw 2012, poz. 773.
- Ustawa z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom RP, Dziennik Ustaw 2002 poz. 1301.
- Ustawa z dnia 11 marca 2022 r. o Obronie Ojczyzny.
- Rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 listopada 2000 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu zakwaterowania wojsk obcych i ich personelu cywilnego, przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie przygotowania systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym.
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie gotowości obronnej państwa.
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 2004 r. w sprawie warunków i trybu planowania i finansowania zadań wykonywanych w ramach przygotowań obronnych państwa przez organy administracji rządowej i organy samorządu terytorialnego.
- Postanowienie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29 grudnia 2018 r. o wydaniu Polityczno-Strategicznej Dyrektywy Obronnej RP.

Rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie Komisji do rozpatrywania roszczeń z tytułu szkód wyrządzonych przez wojska obce.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 11 sierpnia 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu ponoszenia i regulowania opłat za świadczenia zdrowotne udzielane żołnierzom wojsk obcych i ich personelowi cywilnemu.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 2000 r. w sprawie sposobu obliczania i rozliczania opłat wnoszonych przez wojska obce w związku z udostępnieniem im poligonów wojskowych.

Postanowienie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 26 czerwca 2023 r. w sprawie wydania zgody na pobyt komponentu Sił Zbrojnych Stanów Zjednoczonych Ameryki, komponentu Sił Zbrojnych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz komponentu Sił Zbrojnych Kanady na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zarządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 9 sierpnia 2022 r. w sprawie powołania Pełnomocnika Ministra Klimatu i Środowiska do spraw HNS (Host Nation Support) oraz Zastępcy Pełnomocnika do spraw HNS.

Zarządzenie nr 13 Ministra Infrastruktury z dnia 11 lipca 2022 r. w sprawie wyznaczenia Pełnomocnika ds. HNS.

Decyzja nr 178/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 31 grudnia 2018 r. w sprawie wydawania zgody na przemieszczanie się wojsk obcych transportem lądowym przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Decyzja nr 113/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 7 września 2018 r. w sprawie wydawania zgody na pobyt wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Decyzja nr 222/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie komisji do rozpatrywania roszczeń z tytułu szkód wyrządzonych przez wojska obce.

Decyzja Nr 260/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 października 2001 r. w sprawie wdrożenia w resorcie obrony narodowej koncepcji realizacji zadań wynikających z obowiązków państwa gospodarza oraz państwa wysyłającego (HNS).

Decyzja Nr 447/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 31 grudnia 2013 r. w sprawie funkcjonowania w resorcie obrony narodowej systemu wsparcia przez państwo gospodarza (HNS).

Decyzja Nr 46/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 22 marca 2019 r. w sprawie funkcjonowania w resorcie obrony narodowej systemu wsparcia przez państwo gospodarza (HNS).

Decyzja Nr 531/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 1 grudnia 2008 r. w sprawie funkcjonowania w resorcie obrony narodowej systemu realizacji zadań wynikających z obowiązków państwa gospodarza oraz państwa wysyłającego.

Decyzja nr 56/MON z dnia 14 czerwca 2024 r. w sprawie Komisji do rozpatrywania roszczeń z tytułu szkód wyrządzonych przez wojska obce.

Zarządzenie nr 24 Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 9 czerwca 2023 r. w sprawie funkcjonowania systemu wsparcia przez państwo-gospodarza (HNS) i realizacji celów NATO dla Rzeczypospolitej Polskiej wykonywanych w ramach współpracy cywilno-wojskowej (CIMIC).

Zarządzenie nr 37 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie wyznaczenia Punktu Kontaktowego HNS (Host Nation Support) w Ministerstwie Sportu i Turystyki.

Copyright (c) 2025 Jacek Stempień

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License